

Jedle bělokorá (*Abies alba*)

- Habitus:** strom dorůstající 55-60 m, výčetní tloušťka může být i 2 m. Větvení je pravidelné, větve odstávají téměř pod pravým úhlem. Koruna zpočátku kuželovitá, později válcovitá, ve stáří s nejasným vrcholem, z důvodu pomalého růstu terminálního pupenu vytváří tzv. „čapí hnízdo“.
- Kořeny:** výrazný kůlový s bočními srdcovými kořeny, velmi dobře upevňuje v půdě.
- Kůra:** hladká, později šupinatá bělošedá, při dospívání (50-70 letech) se začíná vytvářet podélně rozpukaná borka.
- Jehlice:** převážně ploché 2-3 mm dlouhé, vykrojená špička, ze spodu dva bělavé pruhy průduchů.
- Květy:** kvete v dubnu až červnu, zelenožluté samčí šištice velikosti 2 x 0,6 cm jsou ve střední části koruny. Samičí (4 x 1-1,5 cm) šištice jsou zelenožluté až červené, umístěné na konci loňských výhonů ve vrcholu koruny.
- Plody:** plodí v porostech od 40-60 let. Šišky velikosti 10-18 x 3-5 cm jsou rozpadavé, postavené vzpřímeně. Zrající šišky jsou nazelenalé až namodralé barvy, mají podpůrné šupiny. Zralé jsou v polovině října.
- Semena:** tříhranná, poměrně velká (8-10 mm) s přirostlým křídlem.
- Výskyt v ČR:** výskyt v minulosti na 20% plochy, dnes 0,9% lesa. Pahorkatiny až hory. Nejhojněji Beskydy, Šumava
- Ekologie:** dřevina snázející zástin, především v mladém věku. Na vláhu má nároky vysoké a to jak na půdní tak i na vzdušnou. Dožívá přibližně 500 let, v porostech je často poškozovaná zvěří, výsadby s jedlí musí být chráněny oplocením. Neroste na vyloženě chudých půdách.
- Využití:** jedlové dřevo má podobné uplatnění, stejné jako u smrku. Dřevo je bez jádra a bez pryskyřice. Pro nízké zastoupení jedle v porostech je ale její praktické využití minimální.